

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دېم از آن به که کشور به دشمن دېم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social - Political

اجتماعی - سیاسی

تیمورشاه تیموری

المان – شهرک زیزن

۱۸ اگست ۲۰۱۴

جشن استقلال و سالگرد پورتال آزادگان

امروز مصادف است با دو رویداد تاریخی که هر کدام به ذات خود قابل توضیح، تعریف و درخور ستایش است. و من درباره این دو موضوع مهم آنچه در ذهن و ضمیر خود دارم، حضور خوانندگان محترم عرضه میدارم:

اول: نود و پنج سالگی استرداد استقلال وطن عزیز و دوم شش سالگی پورتال محبوب و دوست داشتنی "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" که اولتر تجلیل از روز استقلال را با مراسم رسم گذشت عسکری آغاز می نمایم:

رسم گذشت عسکری: خانه ما درگذر رکاخانه در قسمت اخیر جاده میوند قرار داشت که از چمن حضوری محل برگزاری رسم گذشت عسکری در روز اول جشن استقلال، چندان فاصله نداشت. بدین جهت در روز و شبی که فردایش رسم گذشت به راه می افتید، ما مهمانان زیاد می داشتیم. آنها مرکب می بودند از اقارب دور و نزدیک که از فاصله های دورتر فامیلی و دسته جمعی شب را در منزل ما می گذراندند، تا فردا در شروع رسم گذشت خود را در محل رسانده و در بین جمعیت بزرگ تماشاچیان محلی برای خود دست و پا کرده بتوانند. به علاوه کسانی دیگری فردا صبح وقت دروازه ما را می کوفتند و آنها دوستان بایسکل سواری بودند که مناسب ترین جای برای نگهداشت بایسکلهای شان خانه ما بود، که بایسکلهای خود را می گذاشتند و با عجله هرچه تمامتر به طرف چمن حضوری جهت تماشای رسم گذشت می شتافتند.

وقتی که ما در شروع صبح از خانه می برآمدیم و به جانب چمن حضوری می رفتیم، جاده میوند را ملو از جمعیتی می دیدیم که با شتاب و تلاش جانب چمن محل برگزاری رسم گذشت در دویدن

هستند و یکی بر دیگری سبقت می جویند. این جمعیت مرکب از جوانان، بزرگسالان و حتی ریش سفیدان می بود که از فواصل دور مثلاً چهاردهی، کوهدامن، و غیره جایها به هر ذریعه و واسطه ای که بوده خود را به شهر رسانیده و اکنون جانب محل اجرای رسم گذشت با عجله روان اند. وقتی به چهره های آنها نظر انداخته می شد یک نوع خوشحالی آمیخته با غرور در چشمان شان دیده می شد. بلی؛ آنها حق داشتند که هم خوشحال باشند که آزاد زندگی می کنند و هم مغرور باشند که بعد از مدتی ذلت اسارت، استقلال خود را به دست آورده اند.

محل برگزاری رسم گذشت از دامنه بالا حصار، بالا حصاری که در پای آن شاه شجاع به قتل رسید و کیوناری در آتش سوخت، شروع گردیده و به جانب پل محمودخان امتداد می یافت. در قسمت وسطی این مسیر مقابل مسجد عیدگاه لوژ سلطنتی برپا داشته شده، که در آن همه دولتمردان، پادشاه، کابینه و افسران بزرگ عسکری جاگزین بودند. در دو سمت این جاده عریض تماشاچیان پیر و جوان حتی اطفال نابالغ چنان با زحمت و تلاش جا گرفته می گرفتند و ازدحام و تنبیه و تیله آنقدر زیادی بود، که به اصطلاح سگ صاحب خود را یافته نمیتوانست، مراقبین و منتظمین جمعیت را کنترل مینمودند و وسط جاده از ابتداء الی انتهاء صاف و خالی از همه چیز نگه داشته شده، و همه انتظار شروع رسم گذشت را داشتند. لودسپیکرها شروع به فعالیت می کردند و سرود ملی و آهنگهای وطنی از آنها پخش می شد، صدای انانسرها هرچه بلندتر گوشها را نوازش میداد. همه در خوشی و هیجان بودند. نسیم فرح بخش و گوارا بیرقهای سه رنگ ملی را در اهتزاز می آورد و گوئی زمین و زمان و کوی و برزن غرق فرحت و خوشی می ساخت. وقتی رسم گذشت که همه انتظار آن را داشتند، شروع می شد. باند موزیک عسکری که ضربات دهل آن با ضربات قدوم عساکر همصدا و هم آهنگ است، در پیشاپیش همه در حرکت می بود. در عقب آن دلگیهای عساکر با لباس عسکری و کلاههای آهنین با شمشیرهای از غلاف کشیده در حرکت و در مقابل لوژ سلطنتی رسم تعظیم بجا می آوردند. قومندانها قومنده میدادند و موزون قدم از مقابل لوژ می گذشتند و سلامهای شان با سلامهای دولتمردان و کف زدن حضار بدرقه و جواب گفته میشد. در تعقیب آن تانکها و وسائط زره دار موتردار و قطعات مختلف عسکری و حربی پوهنتون و غیره میگذشتند و طیاره های جت و هلیکوپترها در بالای سر به پرواز در می آمدند.

همه و همه در یک هیجان عمومی قرار داشتند و همین است که اتحاد ملی و اتفاق و باهمی را سبب میشود. کافه مردم خود را با همدیگر درین جشن و خوشی ملی شریک میدادند و غرور آینده نیز مال همه شان بود؛ پس آنها ملت واحدی بودند که فقط به آینده خود و آرزوهای خود مینگریستند. به سیاه و سفید رنگ هموطن خود نظر نمیکردند؛ آنها همه یک چیز بوده و اند : ملت واحد، مردم واحد، گذشته واحد و آینده واحد.

این جشن و سرور و خوشی یک هفته دوام میکرد و در کمپهائی که در دورادور چمن حضوری برپا داشته شده بود، آوازخوانی و نمایشهای مختلف جریان داشت و هر دقیقه اش یادآور فداکاری قهرمانان راه آزادی، یادآور شجاعت و مردانگی فرزندان صدیق وطن اعلحضرت امان الله غازی که در ابتدای جلوس خود با شمشیر برهنه در میدان مرادخانی در بین ملت محبوب خود ظاهر شد و آزادی فردی و استقلال خارجی افغانستان را اعلان کرد. این جشن همچنان در ولایات مملکت هفته ها برگزار میشد و وحدت ملی را برقرار و مستحکم میداشت.

با کمال تأسف در سالهای اخیر دیده شد، که این جشن با تمام آرزوهای مردم از نظر افتاد و برگزار نگردید و در عوض یادآوریه‌ها از اقوام و اشخاص انفرادی صورت گرفت و وحدت ملی را خدشه دار ساخت. کجایند آن رادمردانی که در هر مقطع زمانی به خاطر آزادی و استقلال وطن سر خود را به کف دست گرفتند و جانهای خو در دلیران فدا کردند؟؟؟ درود و احترام به ارواح عظیم آن جانب‌باختگان راه آزادی، با درد و تأسف که امروز در جای آنها نوکران پست و بی وجدان اجانب را می بینیم!!!

دوم : آنچه به مرحله دوم درین روز درخور اهمیت و قابل تجلیل و تقدیر می باشد، ششمین سالگرد پورتال آزادگان - "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" می باشد. بلی مدت شش سال است، که این ستاره درخشان در آسمان ادب و سیاست وطن عزیز ما طلوع نموده و در تجلی و درخشش است. درین مدت کوتاه این پورتال خود را با تمام وسائط و وسایل نشراتی آماده و مجهز ساخته است. به شش زبان مختلف که دوی آن السنه رسمی خود ما می باشد و چهار دیگر زبانهای زنده جهان است زیر ۲۲ عنوان از قبیل سیاسی، تاریخی، علمی، اجتماعی، ادبی و فرهنگی، هنری و موسیقی، مسائل ایدئولوژیک، کتبخانه و غیره نشرات دارد. به علاوه مصاحبه های صوتی و تصویری ستون علیحده ای دارد که این مصاحبه ها توسط خانم آگاه، مبارز و دانشمند دیپلوم انجنیر نسرین معروفی صورت گرفته و می گیرد. همه روزه دهها شعر و مقاله در باره موضوعات روز و موضوعات مختلف دیگر توسط قلم به دستان چیره دست و آگاه درین پورتال به نشر می رسد، که هیچ گوشه ای از سیاست، ادب و اجتماع از نظر خوانندگان پنهان نمی ماند و احوال روزمره وطن عزیز تحت عنوان "در افغانستان چه می گذرد؟" به اطلاع خوانندگان رسانیده می شود.

این پورتال چنانچه از اسم آن پیدا است واقعاً مردمی، غیروابسته و آزاد می باشد. به همه آزادیها احترام دارد و با تمام معنی خواهان آزاده گوئی و آزاد اندیشی می باشد. ضد خرافات است و در مقابل خرافات، چه اجتماعی و چه مذهبی باشد، سخت در مجادله و ستیز است. به آزادی زنها احترام دارد و در مقابل زن ستیزی مجادله دارد.

وقتی اثر منظومی درین پورتال به نشر می رسد دیگر آن منظومه و شعر قیافه و شکل اولی خود را ندارد؛ آن گاه آن شعر، عروسی ست که به اصطلاح به هفت قلم آرایش شده است. رژه و تنظیم و رنگ آمیزی که در اشعار توسط متصدیان بخش ادبی - فرهنگی صورت می گیرد بی مانند است که در هیچ یک جُنگ شعری و یا پورتال و وبسایت دیگر دیده نمی شود. به علاوه متصدیان ارجمند در صرف و نحو زبان متبحر اند که حتی الامکان و قصداً هیچ یک کلمه و یا حرف و عبارتی خارج از قواعد صرف و نحو در پورتال گنجانیده نمی شود. متصدیان این بخش در باره قدامت و ریشه کلمات و لغات آثار متعدد و سودمندی دارند و سعی بلیغی در سچہ نگه داشتن زبان دری به خرج می دهند و از ورود کلمات و لغات نامأنوس و نادرستی که سبب آلودگی و ابتذال زبان سچہ وطنشان گردد جلوگیری می نمایند؛ و در مقابل، اصطلاحات شیرین وطن خود را در سر زبانها قرار می دهند. همچنان نویسندگان و شاعرانی که با این پورتال همکاری دارند، اشخاص عالم، آزادیخواه و وطنپرست می باشند که همه روزه یک تعداد از آثار این نویسندگان زیب صفحات پورتال می گردد. تعداد همکاران گرامی این پورتال زیاد است که ذکر اسمای همه آنها برایم مقدور نیست و من به همه ایشان احترام دارم و درود می فرستم.

من مدت پنج سال است که با این پورتال همکاری دارم و معترفم که نتوانسته ام از عهده ذکر تمام خوبیها و توصیفات آن برآیم؛ این پورتال به یقین صداها خوبی و امتیاز دیگر نیز دارد، که من نتوانستم در اینجا از آنها نام ببرم.

در اخیر ورود این پورتال عزیز و گرامی را به ششمین سال نشرات پرارزش و پربهایش به متصدیان و دست اندرکاران هنری و تخنیکی اش و تمام نویسندگان و خوانندگان صفحات زیبایش از صمیم قلب تبریک می گویم و آرزو مندم به راه روشنی که روان است و نشرات مفیدی که دارد، سالهای متوالی دوام دهد و خوانندگان سالگردهای بیشمارش را در آینده های دور به خوشی استقبال نمایند.